

- 4) Végezetül, ellentétes-e a Charta 47. cikkével és a Bíróság által az UX ítélet 45–49. pontjában a bíróság függetlenségét illetően megjelölt feltételekkel a 116/2017. sz. [felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet] 21. cikkéhez hasonló olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a Consiglio superiore della magistratura (legfelsőbb igazságszolgáltatási tanács, Olaszország) teljes körű mérlegelési mozgásterében, a fegyelmi szankciók fokozatos alkalmazásának mellőzésével abban az esetben is felmentheti e kérdést előterjesztő bíróságot a bírói tisztségéből, ha az eljáró nemzeti bíróság az alapügy tényállására alkalmazandó nemzeti szabályozással, valamint a legfelsőbb szintű rendes bíróságok és közigazgatási bíróságok említett ítélkezési gyakorlatával ellentétesen alkalmazni kívánja a Bíróság ítélkezési gyakorlatát az alapügyben?

⁽¹⁾ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

⁽²⁾ HL 2003. L 299, 9. o.

⁽³⁾ Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL 1999. L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás: 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.).

A Szegedi Törvényszék (Magyarország) által 2023. március 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – VOLÁNBUSZ Zrt. kontra Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

(C-164/23. sz. ügy, VOLÁNBUSZ)

(2023/C 189/29)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Szegedi Törvényszék

Az alapeljárás felei

Felperes: VOLÁNBUSZ Zrt.

Alperes: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Értelmezhető-e az 561/2006 rendelet ⁽¹⁾ 9. cikkének (3) bekezdésében a „járművezető általános tartózkodási helyeként szolgáló munkáltatói működési központ” fogalma akként, hogy az a járművezető konkrét állomáshelye, azaz a közúti személyszállítást végző vállalkozás azon létesítménye, parkolási helye, egyéb, fordakezdés helyeként meghatározott földrajzi pont, ahonnan kiindulva a járművezető a szolgáltatást rendszeresen ellátja, továbbá ahová annak végeztével visszatér feladatainak szokásos ellátása során anélkül, hogy erre munkáltatója külön utasítaná?
- 2) Annak a kérdésnek a megítélése szempontjából, hogy az 561/2006 rendelet 9. cikkének (3) bekezdése szerinti „járművezető általános tartózkodási helyeként szolgáló munkáltatói működési központról” van-e szó, releváns-e az, hogy ezen a helyen van kiépített létesítmény (pl. szociális helyiség, pihenőhely) vagy nincs?
- 3) Annak a kérdésnek a megítélése szempontjából, hogy az 561/2006 rendelet 9. cikkének (3) bekezdése szerinti, a járművezető általános tartózkodási helyeként szolgáló munkáltatói működési központokról van-e szó, releváns-e az, hogy e konkrét állomáshelyek elhelyezkedése a munkavállalók (járművezetők) számára kedvező, ugyanis azok minden esetben közelebb vannak a munkavállalók (járművezetők) otthonaihoz, mint a vállalkozás cégjogilag bejegyzett telephelyei, illetve fióktelepei, ezért a járművezetőknek kevesebb időt kell utazással tölteniük, mint ha a vállalkozás cégjogilag bejegyzett telephelyein, illetve fióktelepein kezdenék meg, illetve fejeznék be a munkát?

- 4) Amennyiben az 561/2006 rendelet 9. cikkének (3) bekezdésében foglalt „járművezető általános tartózkodási helyeként szolgáló munkáltatói működési központ” fogalmának nem felel meg az a meghatározás, amely szerint az a járművezető konkrét állomáshelye, azaz közúti személyszállítást végző vállalkozás azon létesítménye, parkolási helye, egyéb, fordakezdés helyeként meghatározott földrajzi pont, ahonnan kiindulva a járművezető a szolgáltatást rendszeresen ellátja, továbbá ahová annak végeztével visszatér feladatainak szokásos ellátása során anélkül, hogy erre munkáltatója külön utasítaná, akkor az 561/2006 rendelet ezen fogalmának meghatározása tekinthető-e olyan, a munkakörülményekkel kapcsolatos intézkedésnek, amelynél az ágazat két oldalán álló szereplők kollektív tárgyalás keretében vagy egyéb módon a munkavállalók számára kedvezőbb rendelkezéseket fogadhatnak el az 561/2006 rendelet (5) preambulumbekzdésére figyelemmel?

(¹) A közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról, a 3821/85/EGK és a 2135/98/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 3820/85/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006., L 102., 1. o.).

A Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen) (Svédország) által 2023. március 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Naturvårdsverket kontra Nouryon Functional Chemicals AB

(C-166/23. sz. ügy, Nouryon Functional Chemicals)

(2023/C 189/30)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)

Az alapeljárás felei

Fellebbező: Naturvårdsverket

Ellenérdeklő fél: Nouryon Functional Chemicals AB

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A kibocsátási egységek kereskedelméről szóló irányelv (¹) I. mellékletének 5. pontjában a veszélyes hulladékok égetését végző egységekre vonatkozó mentesülés – miszerint a veszélyes hulladékok égetését végző egységeken kívül valamennyi üzemanyag-égetést folytató egységet szerepeltetni kell az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyben – minden olyan egységre alkalmazandó-e, amely veszélyes hulladékot éget el, vagy a mentesülés alkalmazásához valamilyen feltételnek kell fennállnia? Amennyiben ilyen feltétel szükséges, akkor a mentesülés alkalmazása szempontjából az egység célja a meghatározó, vagy más tényezők is relevánsak lehetnek?
- 2) Amennyiben a megítélés szempontjából az egység célja a meghatározó, a mentesülés továbbra is alkalmazandó-e egy olyan egységre, amely ugyan éget veszélyes hulladékot, de fő célja nem az égetés?
- 3) Ha a mentesülés csak olyan egységekre vonatkozik, amelynek fő célja a veszélyes hulladék égetése, akkor a cél megítélésénél milyen szempontokat kell alkalmazni?
- 4) Ha a megítélés során az a döntő, hogy az egység egy olyan létesítményben folytatott tevékenység szerves részének tekinthető-e, amely az irányelv alapján engedélyköteles – például a bizottsági iránymutatás 3.3.3. pontjában foglaltak szerint –, akkor milyen követelményeket kell támasztani ahhoz, hogy az egységet a tevékenység szerves részének lehessen tekinteni? Elő lehet-e írni például, hogy az egység nélkül a termelés lehetetlen vagy nem megengedett legyen (lásd a bizottsági iránymutatás 14. oldalán lévő 14. lábjegyzetet), vagy elegendő, ha az egység műszakilag a létesítményhez kapcsolódik, és csak ebből a létesítményből vesz át veszélyes hulladékot?

(¹) Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.).